

В голубоокім океані
Голубоокі небеса.
Світилась хмара в ранній рані,
Як неполохана роса.

Біліла чайка, наче з сонця
Зірвалось трепетне перо.
І горизонт лежав на боці
І дмухав вітром під крило.

Мені не думалось, не спалось,
Не говорилося,
а душа —
їй так в голубизні літалось,
Що вже й не чулася межа!..

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.